

Oglas, pripisana itd.
tiskaju i razrađuju se na temelju
običnog cincenka ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oglase itd.
takđu se naputnicom ili poloz
nicom pošt. Štedionice u Beču
na administraciju lista u Pulu.

Kod naručiće valja točno oz
naći ime, prezime i najblaži
poštu predbrojnika.

Tko list na vreme ne primi,
neka to javi održavnici u
otvorenom pismu, za koji se
neplaća poštarina, ako se izvaza
napiše "Reklamacija".

Cekovnog računa br. 847.849.

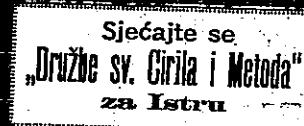
Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvariti". Naroda poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Štefan Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Umorstvo talij. kralja.

Grozna viest o umorstvu kralja Umberta potresa je duboko sve na
rade prosvjetljenoga sveta. Za samu Italiju je nagla smrt plemenitoga kralja tako užasan udarac, da je težko užasnjeg ni pomisliti. Kralj Umberto bijaše među živućim vladari, jedan između najslobodounamijih, i najplemenitijih vladara.

Talijanski ustav težko, da će imati igda više tako točna i stroga zaštitnika i izvršitelja, kao što bijaše kralj Umberto. On bijaše u pravom smislu rieči ustavni vladar. Bez svoga naroda, bez narodnih zastupnika nije maknuo ni prstom. Sve svoje čine izvršio je znanjem i privolom z
konitih zastupnika svoga naroda u smislu slobodounamog talijanskog ustava.

Gledje plemenitosti duha i dobre srca, težko mu bijaše naći prema. On je pridicao svomu narodu riečju i činom na pomoć svuda i svagda, kadno bi ga snasle težke nevolje, bile to bolesti, elementarne nesreće, nerodice ili šta slična. Svuda je prisločio, svuda je pomagao svuda tješio i bodrio unesrećene svoje podanike. Pa ipak se je našla razbojnička ruka koja je posegla za životom toli plemenita i dobra vladara! Jest divlje zver u ljudskoj koži odabrala si je za žrtvu plemenita vladara,

Podlistak.

Hrvatskim majkama.

Kad je Napoleon I. zabrinut radi moralnoga propagandanja francuzkoga naroda upišao na glasu, gospoju Campan: „što treba činiti, da se odgajaju moralni, samosviesti gradjani?“ odgovori mu: „Velikanstvo, dajte državi valjanih majka, pak ćeće imati moralnih i samosviestnih gradjanat.“

Ovaj upit i odgovor padaju nam često na pamet, kada po raznim novinama čitamo takove dogodjaje, koje počinjavaju mladići niti još mrvršenih 20 godina života, da ti uprav srdece strni, te smo više nego zabrinuti o budućnosti naše milje Hrvatske.

Naš vrli Jemersić u svojoj krasnoj knjizi: „Majka u radu za Boga i Hrvatsku“, pokazao je slazu, kojom mora da ide svaka majka: u odgoju svoje djece, u radu za Boga i Hrvatsku.

Nasim majkama i skoro svakoj obično fale dve stvari: saviest božanstvene moći, koja je materstvo u njih postavila; od

koji je sav svoj život sproveo u službi ljubljenog naroda, i koji je, do zadnjeg svog uzdaha, ostao najslobodounamiji i najustavniji vladar.

Grožno umorstvo kralja — dobrijana biva još užasnijim kad se pomisli, da je to strašno nedjelo počinio podanik toga kralja, Talijan, sin onoga naroda, za kog je taj vladar jedino snavao, radio i živio.

Poznatim talijanskim zlatvorom, koji posegoše za životom okrunjenih glava, — Fieschi, Orsini, Casserio, Passanante, Angiolitti, Lucheni itd. pridružuje se eto sramotno novi zlatvor u osobi Brescija. Sa užasom odvraća svet svoje oči od tih razbojnika, koji misle, da će čovječanstvo osloboditi i spasiti nozem i olovom.

Težka je to rana ljudskom družtvu, a gorko učvilenja Italija dužna je prva, da stane ozbiljno liečiti tu ratu. Govori se doduše, da su ti razbojnici međunarodni, da anarhisti nepoznaju ni jezika ni narodnosti, što će sveti biti istina, ali je takodjer nepobitna činjenica, da su svi gori imenovani zločinci rođeni u Italiji, državljanji talijanske kraljevine. Mora, dakle biti i razlog, zašto imade baš u Italiji ta zločinčaka družba najviše i najčešćih sledbenika.

Mi tih razloga nad otvorenim grobom kralja poštenjaka nećemo da izražujemo, već mu klječemo iz dubine sreca: Počivaj u miru, kralju — inučenice!

Evo nekoliko podataka o životu i djelovanju blagopokojnog kralja Umberta:

Umberto (René, Karlo, Emanuele, Giovanni, Fernando, Eugenio), kralj talijanski, rodio se je dne 14. marta 1844. u Turinu. Otac mu je bio kralj Viktor Emanuel (rodjen 14.

lučnost i hrabrost, da dodu do cilja kada se radi ob uzgoju i spasu njihove djece.

Oh, da biste znale, hrvatske majke, koja li se mogućnost skriva u te dve stvari!

Bog, koji Vam je podao svoju moć Stvoritelja, takodjer Vam je podao i onu Spasitelja — a vajmeli ga se vama, ako te ne zname ili ne čete, da upotrebite!

Bezvođljivo veliki broj naše mlađeđi propada u moralnom i rodoljubnom duhu, uz prkos suzama i kriepostima njihovih majki; ali mnogo, jako mnogo, jer već broj one mlađeđi, što se izgubi, jer ju njihova majka nije htjela došta energično odaleći ili iztrgnuti iz zla.

Majke, kršćanske i hrvatske majke, kazite si odmah onoga časa, u kojem vas sin još malis, pred vama otvori svoju dušu, kao cvjet, što otvara svoju časku na sunčanoj zraci: — Potrebito je, a i dužnost je moja, da ja u ovu dušu sijem, usadim, ukorijenim za uvječ ljubav i bojan spram Boga i Hrvatske.

Potrebito je, da ja ovu dušu učinim dobru, čistu, veliku, velikodusnu; potrebito je, da moja duša — moja kršćanska duša — prodje u ovu dušu.

marča 1820., umro 9. januara 1878.), a mati Adelajda (rodjena 3. junija 1822, kao kći austrijskoga nadvojvode Rainera, bivšega podkralja lombardzkočkoga, udata 12. aprila 1842. za Viktora Emanuela, vojvodu Savojskoga i nasljednog princa Sardinskoga, kasnijeg prvog kralja sjedinjene Italije, umrla 20. januara 1855.). Odgojen od rana u patriotskim težnjama, zivo ih je podupirao, te služio u talijanskoj vojsci. Godine 1859. bio je u ratu kapetan, 1866. general te se je odvažno ponio kod Villafranche proti Austriji.

Sudjelujući za tim kod preustrojstva talijanske vojske, preuzeo je on kao general-a-junant izauzeća Rima u septembru 1870. zapovjedništvo nad tamošnjom divizijom, a već 1871. pošto je vrhovnim zapovjednikom tamošnjeg vojnog sabora.

Po smrti svoga otera, nezaboravnoga Talijanom „Ré gentiluomo“, došao je 9. januara 1878., a samo mjesec dana prije smrti pape Pije IX. na pjestolje. Na 19. januara 1898. zuklelo se je na ustav, kojemu je ostao do posljednjeg svog dala vjeran, a 7. marta 1878. otvorio je svoj prvi parlament.

Jos iste godine 17. novembra 1878. napao je kralja, koji je s kraljevom i pjestolonasljednikom došao u Napulj, neki Passanante, ali je atentat na sreću ostao bez posljedica, jer je napadač hitac promašio. Cela zemlja priredila je tada kralju slijajne ovacije.

Trežki udarac što je radikalcem, republikancem, iridentistom i klerikalcom raztijovan Italiju snašao g. 1881. zaposjednućem Tunisa po Frančkoj, dao je Italiji povoda, da se priključi njenacko-austrijskom savezu.

I onda važe rieči neka budu božje rieči, da vaša djela budu upravljena od Boga, i da vas vaš sin ne vidi nikad, ako ne kao okruženu od božjega zračista.

I tada budite sjegurne, da će on biti dobar, čist, velikodusan.

Ali one strasti, ono okuženo zračiste vječka, one bezbrojne pogibelji, koje jedna majka ne može niti predviditi, niti odaleći?

Pogibelji, koje jedna majka ne može predviditi, imade, na žalost, mnogo! Ali ne, ne imade pogibelji, koje jedna majka ne može odaleći! — jer ako jedna kršćanska majka nije uzmogla uvek sijati kriepost, ona je barem posijala grizodusje, a grizodusje učišće je onih, koje kriepost nije mogla da stiti.

Nego ako je vaš sin po nesreći podlegao zlu — dan u kojem užihđene, o kršćanske majke, on će izći iz ponora, preporoditi će se na kriepost.

— Dan kad je užihđenjem?

— Da; uzpastoje to energijom, htjeti bismo kazati, očajnošću, s kojom nesretnjak padajući u ponor hvaća se, drži se za sve ono, što nadje. Uznastoje to nesinotrenim užihđenjem vajnika, koji leti na juriš, da

Izlazi svakog utorka i petka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, nepotpisani netiskaju, a nefrankirani neprimaju. Preplata se poštarnom stoji: 12 K. u obče, 6 K. za seljač. na godinu ili K. 6 —, odn. 3 — na pol godine, Iwan carevine više poštarna.

Pojedini broj stoji 10 h. kol. u Puli, toli izvan iste. Uredništvo se nalazi u ulici Giulia br. 5 te prima stranke osim nedjelje i svelka svaki dan od 11—12 sati prije podne.

Premaši je kralj Umberto u celoj zemlji najveći popularitet

radi svoje ustavnosti i svoga osobnog vitežstva, Italiju su raztrovale razne političke i socijalne stranke, koje joj nisu dale doći do mira. Uza to bile su i njegove razne vlade dosta nesreće u izvajdaju svoje vanjske politike u Africi i na prema Francuzkoj, te u unutarnjem uređenju zemlje, koja se je vazda imala horiti s deficitom.

Kralj Umberto bio je od 22. aprila 1868. oženjen sa svojom stričevičkom Margheritom, rođenom 20. novembra 1851., kćerkom vojvoda Ferdinandu od Genove, mnogo slavljenom i opjevanom ljepoticom. Iz tog je braka potekao samo jedan sin, princ napuljski, sadašnji kralj Viktor Emanuel III., rođen 11. novembra 1869., koji se je 24. oktobra 1896. oženio u Rimu s crnogorskim knežnjicom Jelenom rođenom 8. januara 1873. Brak je do sada ostao bez djece.

Kralj Umberto bio je u dvostrukom rodbinstvu s našom kraljicom. Njegova baba, supruga Karla Alberta, kraljica Terezija, bila je rođena austrijska nadvojvodkinja, njezina mati Adelhajda, bila je kći nad-

opet dobije svoju silnu zastavu, ne padači mu na um, da sustavlja tekuću krv iz ranu! Uznastoje to ne jednoga časa, ne jednoga dana, nego za celi život.

Ove smo rieci kazali jednoj sasma očajnoj majci; ona je sve okušala govorase — da nije više ništa mogla, da nije više nikakova sredstva vidjala.

I zrika nade razviliti joj lice:

— Ako budem uzastojala svim sasama svom energijom moje duše, hoću li uzmoći spasitioga sina?

— Hoćeš, hoćeš, o tomu vas uime božje uvjeravamo.

— Dobro — reče ona posmjesom na usnam i držeći ruke prama Propelu — dă, dă, to hoću! Spasitiću te, sinko moj.

Za kršćanske majke, koje imaju ovu energiju i ovu vjeru, Bog mora da pravi čudesa!

Hrvatske majke! Metnite ruke na srdeće, pa se sjelite Boga, svoje duše i naše hrvatskoga naroda, koji sbog vas propada. Kada je naša domovina imala sinove odgajane u kršćanskom i hrvatskom duhu, onda je ona bila nazvana „predsjedjem kršćanstva“; junački se branila proti

vojvode Reinera († 1853.) i sestra danas živućeg nadvojvode Rainera, a njegova supruga Margerita rodjena mu je stričevićka.

Povrh toga zanimljivo je zabilježiti, da je kralj Karlo Alberto umro u 51. godini, kralj Viktor Emanuel II. u 58., a kralj Umberto I. u 57. godini. Brat kralja Umberta, vojvoda od Aoste, kasniji španjolski kralj Amadeo, preminuo je u 45., brat kralja Viktora Emanuela II., princ Ferdinand (otac kraljice Margerite), u 33. godini. Dakle ni jedan nije doživio 60. godine. God. 1855. umrli su u mjesec dana kraljica Tereza (udova Karla Alberta u 54. g.), kraljica Adelhajda u 33. g. i princ od Genove u 33. godini.

Dogodjaji u Kini.

Konačno imano stalnih viesli iz Kine. Putem posebnih glasnika dojavili su poslanici iz Pekina, da su još na životu. U Londonu vjeruju, da su primljena pisma vjerodstojna, a napose ono njihova poslanička Macdonalda.

Ovaj pise dne 21. pr. m. Englezko poslanstvo u Pekinu bilo je neprekidno napadano od 20. juna do 16. jula. Pjesadija i topničto kinezko bilo ga je sa svih strana obkolilo. Od 16. jula je obustavljena borba. Ali Kinezi drže poslanstvo tiseno objednutim, i njihove barikade nalaze se vrlo blizu našoj obrambenoj liniji. Zene i djece, nalaze se svi u zgradu poslanstva. Dosad su ubijene 62 osobe, među kojim i kapetan Monts od pionorskoga odjela; jednak broj ih je ležećih bolnici, a među tim i kapetan Holliday. Ostali članovi poslanstva uživaju dobro zdravlje, osim Davida Olifera i Waren-a.

Podpisani: Macdonald.

Kasnije je opet stigao u Tjenšin drugi glasnošća, sa listovima poslanika američkog, japanskog i englezkog. Ti listovi nose datume 28. jula, i potvrđuju prijašnje vesti.

U pismu poslanika američkog Kongres stoji, da primirje su objedjujući Kinezima, započeto dne 16. jula, nije posledica rasluće moći kinezke protubokserske stranke, već ugovora među objedanjem i objedjujem.

Objedani Evropeji imaju hrane za više tjedana, ali zaiste nemaju mnogo. Ako ih ne dodje pomoć u pravo vreme, a Kinezi ponove napadaj, bojati se je da ne podlegnu.

Medjutim rekbi, da se oslobođenje ozbiljno pripravlja. Već 31. pr. m. da su se inale uputili ostobadjujuće čete put Pekina.

Rusi i Japanci marširaju kao predstava. Japanski general Junakovi ohiva svojim unutrašnjim i izvanjskim neprijateljem, jer ih je Bog čuvao; minožio im snagu na nevidljivi način.

Hrvatske majke! Neka vas rese vrline, kao našu slavnu mučenicu Katarinu Zrinjsku: živa vjera i istinska ne-nadkritljiva ljubav prema otačini svojoj, junakačoj kraljevinji Hrvatskoj. Učite svoje sinove, kao što je Zrinjski učio svoga sina:

Da će radje poginuti slavno,
Nego i ikad ponizit se, sinko,
Pred krvnikom olačbine svoje,
A kamo li s njima s pobratimit.

Odgojajte vaše kćerke, da u bračnoj ljubavi budu nepokolebive, u odgoju djece uzore, a u krieposti ljubavi Hrvatske nadkriljive.

Takovim odgojem Hrvatska će opet postati svjeda, nas će ogrijati žarko sunce slobode, a Bog, Otar polištenih štititi će,

Da nam ono ne pogine,
Što je naše od starine.

„Hrvat“.

osvojiti grad Jung-Tang, koji je na putu, u 3. dana

Te vести bi značile, da su se Evropejci sporazumiši i o vrhovnom zapovedajućem generalu. O tom pitanju lomiš se do sada svaki sporazumak.

Na sibirskoj granici pucali su Kinezi operovali pita na ruske parobrode, plaveće riekom Amur.

Rieka Amur označuje granicu između Kine i Rusije. Da ih kazne, i osvetle ubojstvo pukovnika Vilikova i drugih žrtava, na parobrodu „Odesa“, ruski general Saharov, primaknu se kinezkome gradu Pojangtungu, i zauzme ga, natjerav posadu u bieg. Među drugim plenom, hješi i 5 topova po najnovijemu sistemu Krup, koji još nisu bili ni rabljeni.

I grad Blagovješčen i parobrod „Selenga“ trpili su od kinezkoga pucanja.

DOPISI.

Iz Lošinja. (Konač.) U gospojinskom panfletu piše komite, da želi sa užalom sahraniti Lošinju t. j. „avita cultura italiana“. Time već dokazuje, na kako slabih nogu je to talijanstvo u ovom mjestu, kad se boji, da će naše hrvatsko zabavito uništiti tu „culturu“. To je znak, da nije avila. Ili je to možda vaša „avita cultura“ da svoj jezik i svoj narod ruglu izvrgava; da dobrotvorna družtvu prikazivate, kao pogibeljnu moralu; da svoju djecu učite mrziti krv svoju; što im se veselite, ako istu blate hrvatske napise u Lošinju, te niste vredni ukrotiti i učiti ih, da se nesmije ići pred kuće poštenih građanina i vikati „abbasso i schiavi“ i pjevati izazivne pjesme, da nesmiju strašiti Hrvatinu, da će u noći (!) navaliti na njih, (premda ih se nitko ne boji). Pa ta vaša djeca jesu većinom gojenci srednjih škola i u tomu talijanskih. Ili je to „avita cultura“ u Lošinju, da privrženici iste mjesto du nastoje, kao običinski glavarji za boljak i napredak ovog puka, da ga stvaraju sve to više tupin, jer mu svuda brane škole i uzgoj u svom materinskem jeziku, a naravljaju mu tudji jezik, koga ponešto fošniska, ali ni unijetska, ni susačka, a ni djeca iz Čunskog ne razumiju. Ili je moguće to vaša razvikanata „cultura“, da sanjate uvek o nekakvom električnom razvijeljenju grada, a niste u stanju užigati u večer obstojeće svetiljke. Ili je to znak kulture, da je ovača običinske zgrade, kao da bi bilo obične smetište. Ili vas je tomu priučila ta „avita cultura“, da možete po ovoj velikoj vručini laliko i dragovoljno podnati razne malo ugodne misiri? Tada je zaista ta „cultura“ čudotvorna, a hrvatska i druge evropske još u tom par nisu.

Pa i vaša talijanstvo s kojom se toli dicit, baš je purgata: „Sta cito, se to ne fazzo prekoraci e no ti sarà più rast“. Još jednu na račun lega „comitato promotore“. U ovom pozivu nazivljene Hrvate „straniero“. O ironijo! Uprav prvo podpisana je čistog ukočkoga porječka. Po kazivanju talijanskog historičara, vode Ivančić-Lozu od Uskoka, Katačić-i-i oni su isto iz hrvatskog primorja. Pa ova vrst ljudi imade obraza nazivati nas Hrvate tudjincem! Mi smo ovdje starosjedioci, pa van je dosta pogledati samo na Vršak, gdje i danus imade ljudi, koji neznađu talijanski. Isto tako i na Glavod. Svi brezovi, sve ulice, sve, sve se zove i diči hrvatskim imenom. Ako je ovdje kokav Talijanac, tad se doklati iz Italije, da si ovdje kruha traži. Radi toga neka nas pusti u miru i poštuje; jer inače doći će vrijeće, da bi se mogao kajati.

A vi tri, koje ste se podučale blatom bacati na tako moralno, tako koristno, tako sveto druživo, kako je ono sv. Cirila i Metoda, komu predbacujete, da muči djecu politike radi, poručujemo, da u

našem zabavistu djeca nisu mučena nego odgajana u materijalnom jeziku — a vi činite bezbožno djelo, kad hukate proti narodnosti iz koje ste nikle, proti jeziku, koga ste najprije čule na ovom svetu, koji je jezik vaših predaja. Uzmite metlu i metite — ali pred svojim pragom, a često susjeda nemotje mazati sa blatom metljom!

Cigan.

Iz Liburnije piše nam. Tko prati pisanje talijanskih novina, vidi, kako Talijani ulivate svaku priliku, da sakupe kokoju krajecu za zlosretnu „Legu“. Žasto da ne bi i mi tako radili? Učimo se od neprijatelja, to nije smrata.

Družbine žigice još niso prošle u narod, kako bi željeti. Vrlo je zgodno primjetio onomadne dopisnik iz Liburnije u „Nasoj Slogi“, da bi se naime žigice imale širiti u narod kroz agente. To bi dakako koštalo, ali bi se ipak rješio postiglo u materijalnom i moralnom smislu. Jesiňje bi se pak protoralo ih u narod kroz putujuće agente kakvih narodnih poduzeća, n. pr. „Slavije“ itd. Ova gospoda možda bi se ipak toliko zrtvala, da preuzmu na se ovo breme ili u malu nagradu ili badava. Tada bi ovakvi agenti moralni naručivali žigice za svoje mušterije i s m o i j e s t i n o k o d g l a v i v i s i h s k l a d i s t a , dočim, kako stvari današnje, većina naših trgovaca kupuje ih od druge a često i treće ruke. Ovakvo stječe „Družba“, jer im se često podmetne druge žigice, mjesto „Družbinih“. Znamo za slučaj, gdje je u nekoj riečkoj trgovini naš trgovac izrično zahtijevao „Družbinib“ žigice, pak dobio ih je par škatulici, a druge su su bile poznate F u r l h o v e s a hrvatskim trobojnicama. Ovaj slučaj svakako nije osamljen.

Više puta vidimo i kod naše inteligencije kojekakvih žigica, mjesto „Družbinib“. To nije u redu! Tonu moralu bi se doskočiti, jer baš inteligencija valja da prednjači prostom puku.

U javnih lokalih neku se svadje i uvick zahtijevaju „Družbinib“ žigice. U prijateljskih krugovih i družljivih neka se češće poduzmu premetaćine.

Svaki pušač naime mora se izkazati — „Družbinimi“ žigicama. Ako ih nema, plati odmjerenu globu; ako pak ima kakve drugice, plati dvostruku globu na korist „Družbe“, a žigice mu se zapliene, pak izciliraju, a onda u slavu dostaocu — izpale ili unište. Okužen zrak od zaplenjenih žigica, neka svaki od prisutnih desinlira da jednom „Družbinom“ žigicom. Kod ovakih vizitacija ne će prociti bez šale, a bil je na korist. Sladko sa koristnim!

Konjugod činit će se sve ovo malenkosti. Nu i u maleunkostih valja da smo dosljedni. Da pak znadu naši trgovci u buduće, gdje će kupiti „Družbinib“ žigice na Rieci, evo im naslova: Milan Gremer, via Gisella. To je ona ulica od „Peskarije“ mimo „Prenresa“ prema moru. Dakle od sada unapred ne će se moći nitko izgovarat, da ne zna gdje kupiti.

* * *

Imali smo prigode biti na „narodnou svećanosti“, sto ju u nedjelju dala Rieka ili governar, što li, u čast engleske škavare. Tu se mukle dalo na razpolaganje 10.000 litara nekakvog „duduma“. Krasne li narodne svećanosti! Od niže klase puka ma da bi jedan bio vedre glave. A dječurija pak — ah Bože moj — liepe li narodne slave! Vojnici opet kao vojnici, da bude slika podpuna, našla se i koja babura mruv „čvrknuta“. Morao si osobito paziti, da te tko ne popija o rebra ili u te ne izprazni — svoju utrobu.

Vidjeli smo i magjarske učitelje, da kako ukrašene magjarskom trobojnicom — a većina/govorila medju sobom hrvatski ili „srpski“ — što li? Grobokop svoga roda, žalostna im majka!

Franina i Jurina.

Fr. Si vidia Jurino, kako su ono nedjelu pred blagdanom sv. Cirila i Metoda iz kajdanske crkve bježile talijanske podrepnice.

Jur. Morda nisu razumili lipog tumačenja o životu svetih naših apođstoli.

Fr. Kako nebi razumili, kad se je tumačilo u njihem materinskom jeziku. Pak znaj, da ih ni vidila crkva na blagdan sv. Cirila i Metoda.

Jur. Morda su doma zaspali?

Fr. Borme nisu, zač ih je bilo vani vidit.

Jur. Morda njim tamjan smrdi?

Fr. Sad si ju tresla!

Fr. Si čul Jure kako „Porečka baba“ proglašuje novega podstada Plominškega.

Jur. Ja da ima „amor per la patria“ ali meni se čini, da on ga ima malo za koga nego san za sebe i za svoj interes.

Fr. Ma baš je to prvi put, da san ga čul imenovat za dobrega.

Razne vesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Dne 28. pr. m. obdržavalo se u Beču ministarsko veće, na kojem se valjda razpravljalo o manjih tekućih poslovih, jer nezna ni samo ministarstvo na čemu je. Ministar-predsjednik da je mnjenja, da valja nastaviti dogovore sa pojedinim privrženim stranaka, pak tekak kasnije, da bi on pošao na carski dvor u Isel, gdje bi imao vladaru predobligi za svoj daljni program. Osim Goutscha i Sturgha primio je car i kralj u Islu u audienciju i drugih privaka parlamentarnih stranaka, pak da će biti još nekoj tamo pozvani.

Poznati govor bivšeg predsjednika carevinskog veća dr. Fuchsa, koji je rekao, da Austrija nije više Njemačka, i da je u njoj većina slavenskih državljana s kojim se mora računati, izazvao je medju Niemci veliko ogorčenje, koje se neda nikako slegnuti.

O sastavu isti obnovi bivše većine carevinskog veća razpravljaju još uvek novinari raznih stranaka. Glasilo mladostičkih zastupnika odbija ponovo tvrdnju kada bi se bili mladostički zastupnici zauzeli za osnovu bivše desnice.

Glasilo moravskih zastupnika piše, da bi Česi pristali uz obnovu desnice i da bi oni pristali na to, da se udovolji državnim potrebama, kad bi im se moglo pružiti jamstvo, da će većina odlučnije pospješivati narodnu ravnopravnost. Njemačka katoličko-pučka stranka nestoji više neopozivo na svojem zahtjevu, da se njemački jezik uvede kamo posredujući samo da olakoti Čehom pristup k bivšoj većini.

Glasilo štajerskih konzervativaca piše, da bi Niemci u interesu Austrije morali popustiti željam nenjemačkih naroda, te se odreći zahtjevu, da se zakonom ustaviti, da bude njemački jezik posredovnik. Sto bi koristio Austriji — kaže rečeni list — da se njemački jezik proglaši državnim, kad njemački narodi nebi htjeli provadjati takovu naredbu. U tom poslu da bi bilo najbolje, da ostanu stvari kako jesu sada.

Srbija. Vjenčanje kraljevo biti će ponajviše Slovenaca. Tim povodom izasla valjda za koji dan odrođeno radi umorstva talijanskog kralja. Kralj Aleksander poohodio je dne 30. pr. m. glavno, zapovedničtvu biogradsko posade, gdje je rekao, da je glavno zapovedničtvu nad vojskom, koje je do nedavno imao razkralj Milan, predan u ruke ratnoga ministra.

Ruski car obecao je kralju Aleksandru, da će mu kumovati kod vjenčanja. Car će se dati kod toga čina zastupati po jednom odaslaniku. Tom izjavom priznato je da pred čitavim svjetom, da odobrava korak mladoga kralja i da je Rusija izmirena sa Srbijom. Razkralj Milan biesni na svoga sina, što mu je odrekao poslušnost i što se neda više od njega za nosvoditi.

Dne 30. pr. m. primio je mladi kralj na otvorenom mjestu u Topčideru do 300 izaslanika raznih občina iz čitave Srbije. Deputaciji srpskih visokoškolaca rekao je kralj, da je odrasao na kraljevskom dvoru, gdje su se plele svakojake spletke proti srpskom narodu, i gdje se je pjevalo kad je srpski narod plakao. To da više ne smije biti.

Rusija. Sve neodvisne ruske novine pišu za zadovoljstvom o preokretu u Srbiji, odsudjujući odrešito nesretnu Milučinu politiku.

Car Nikola naredio je, da se mobilizira vojska u amurskom okružju u Sibiriji. To bi imao bili dokaz, da će Rusija svoje interese u Kini odlučnoštiti, i da se neće dati u tom smjeru od ostale diplomacije.

Italija. Oci svega naobraženoga sveta okrenjene su ovaj par u gradić Monzu, gdje leži na mrtvackom području dobri kralj Umberto. Mladi kralj Viktor Emanuel III. vratio se nego sa svog putovanja u domovinu, te je dne 1. l. m. stigao u Monzu. Ministarstvo dalo je ostavku, kako to zahtjeva talijanski ustav, nu kralj nije ostavku primio, te će i nadalje vaditi državne poslove sadašnje ministarstvo. Do malo biti će sazvan parlament, pre kojim će novi kralj položiti na ustav svečanu prisegu. Jos nije Viktor Emanuel, ni zasjeo kraljevsku stolicu već se našlo novinara, koji nagadaju o proinjeni sadašnjoj izvanskoj politike Italije, osobito obzirom na trajni savez.

Iz južne Afrike. Glavni zapovednik engleske vojske general Roberts javlja iz Pretorije, da je poslo njegovim čelam za rukom prisilili 5000. Bura na predaju. Zapovednik Bura general Prinsloo tražio je prije predaje, da se pusti njegovim vojnikom oružje i konje i da im se dozvoli povratak k njihovim obiteljima, nu Englez nehtjedose pristati na te uvjete i tako se morađe Buri predati bezuvjetno.

Dogodjaji u Kini. Iz Pekingu dolazi vest, da su bokseri prestali navaljivati na buduću poslanstvu, nu nezna se ni danas, da li su poslanici živi ili mrtvi, premda Kinez uvjeraju, da su živi i zdravi.

Mjestne:

Drugu srebrnu petaću darovaо je Podružnici družbe sv. Cirila i Metoda u Puli rodoljubni trgovac sa družbinama zigicama u Puli gospodin A. Žnidarić, i to od drugoga razprodanoga sanduka. Ugleđali se u taj primjer i ostali prepođavači družbinih zigica!

Jelusić, Pavešić i Lukić za izgubljenu partiju na biljard svaki po 20 para.

Pokrajinske:

Imenovanje. Pomoćni učitelj na gimnaziji u Kranju g. dr. Valentin Kušar imenovan je privremenim učiteljem na učiteljištu u Kopru.

Promaknut na čest dra. prava. Gosp. Šćitomir Dolenc, perovodnik vježbenik kod e. kr. ravnateljstva posta i država u Trstu, promaknut bijaše dne 26. l. m. na sveučilištu u Gracu na čest doktora prava. Srdačne čestitke!

Obhod kod sv. Jakova u Trstu vršio se, je prošic, nedjelje poslijepodne uz galeriju bijaše natlačen, nesto manje obogromno sudjelovanje pobožnih župljani,

ponajviše Slovenaca. Tim povodom izasla je prvi put Bratovčina sv. Cirila i Metoda sa svojom novom zastavom, proti kojoj su tršćanski židovi digli nebo i pakao. Obhod vršio se posve mirno, premda su lažliberjalni talijanski listovi davno prije hukali svoje istomišljenike proti nedužnoj zastavi i mizkini u Slovencem.

C. kr. redarstvo poprimilo je stroge mјere, da nedodje do izgreda, što bijaše

u ostalom suvišno, jer se tršćanski čist silno plasti slovensko žuljevite pesti. Mnogobrojni Sloveni bili bi stalno sami pozvali na red svakoga talijanskog obreznica, koji bi se bio usudio mutiti mir i red. U pripravi stalo je također vojničto, koje u ostalom nije imalo nikakva posla, kano ni redar. Talijanski liberalni listovi morali su zlorado priznati, da bijaše sve u redu, nu iz mržnje i jala do Slovenaca nemoguće od manje, a da se i ovom prigodom neubaceno porugom i pogradom na tršćanske Slovence i na njihova družtva.

Iz Istarskoga kralj-sabora. U četvrtak na večer imao je istarski kralj-sabor treću sjednicu. Zapisnike dvih prvih sjednica nije se ni pročitalo — jer da je to suvišno. (Beata simplicitas! Op. slag!) Predsjednik priobčuje najprije, kako su se konstituirali saborski odbori a, zatim, smrtilivšeg im druga e. kr. sav. Elusheggia.

Zast. Constantini pita zem. odbor (kako da to nije mogao u klubu pitali!), što se je učinilo za željezničku svezu Pazin-Motovun. Na to će mu odgovoriti zem. odbor u jednoj od budućih sjednica.

Kralj-sabor izabra tri člana i dva zamjenika u zemaljsku komisiju za obrtni porez, te četiri člana i tri zamjenika u prizivnu komisiju za osobnu dohodarinu. Prihvaćena bilo je resolucija, da ima od sada država nositi troškove za stanarinu oružničta. Ravnatelj talijanske gimnazije u Pazinu g. Mitis prosi sabor, da mu se računa u službene godine ono 12 godina, koje je služio na različitim školama u kraljevinu Italiju. Na preporuku zast. Constantini-a gg. zastupnici prihvataje jednoglasno molbu. Mi se sano čuđimo, da mu nisu ono 12 godina službe u Italiji računali dvostruko kako i vojnikom u vremenu rata. To bi bio čin pravog patriotsma. Ta Istra ima novu koliko čete.

U četvrtoj sjednici kralj-sabora pročita predsjednik zahvalu ravnatelju Mitisu. G. ravnatelj se je vrlo požurio bojeći se veljda, da nebi gospoda opozvali zaključak.

Na stupnik Depanglier pita vladu, kako je mogla imenovati kod e. k. suda u Buzetu sudbenog delegata, koji poznava hrvatski i talijanski jezik, dočim je prije vršio tu službu Talijan na obće zadovoljstvo — premda nije znao hrvatski. — G. interpolant je suvišan hrvatski jezik kod suda u Buzetu. Gusti! //

Zast. Ventrelta hotio bi, da bude Piran bolje vezan sa novom željeznicom.

Na stupnik Depanglier pita vladu, kako je mogla imenovati kod e. k. suda u Buzetu sudbenog delegata, koji poznava hrvatski i talijanski jezik, dočim je prije vršio tu službu Talijan na obće zadovoljstvo — premda nije znao hrvatski. — G. interpolant je suvišan hrvatski jezik kod suda u Buzetu. Gusti! //

Kralj-sabor prihvata novi gradjevni red za Pulu, te promjene § 31. i 32. občinskog reda o ustrojenju mirovinske zaklade občinskih činovnika. Uslijed te promjene pripasti će zemaljskom odboru prava, da potvrđuje občinske činovnike.

Prihvaćeni bijulji konačni računi jubilejne zaklade Franje Josipa I. Predlog, da se podieli erarnu šumu kod Motovuna, izračun je agrarnom odboru.

U četvrtoj sjednici istarskoga kralj-sabora došlo je do osobištih izraza sočuti de Italije. Nesta prije 10 sati u jutro, otvor predsjednik komendator Campitelli sjednicu, kojoj prisustvuje vladin zastupnik g. Fabiani i 17 talijanskih zastupnika, svih u svećano crno odjeću obučeni. Gospodarska

čuvenim okom i dubokodirnut — jecajući i gdje sto muklim glosom pročita predsjednik osmрtniču talijanskemu kralju Umbertu. Sabor služi stope. Predsjednik reče, da je pošao u Trst, čim je doznao da smrt kralja Umberta k generalnom konzulu Italije, da mu izjaviti svoju sućut u ime Istre. Generalni konzul, zahvaliv, se, zamoli ga, da izreče zastupnikom Istre zahvalu talijanske vlade.

Zatim je slavio predsjednik vrline pokojnoga kralja, kojeg gubitak neće občiniti samo Italija, svi Talijani, nego čitav čovječanstvo. Težki je to gubitak — reče — za susjednu kraljevinu, za sav narod, s kojim i nárávski dijelom čuvstva radi uezova jezikovnih, povjesničkih i duševnih, te radi interes-a zajedničkih i radi savezničtv-a.

Nada se, da će sabor odobriti njegove korake, da će se s njim složiti u tom, da se danas u znak žalosti digne sjednici, jer se nije prijasno svesti i da se tim označi svečanost trenutka, te da se zemaljsku zastavu, koja se više nad sabor-nicom, objesi na pol stiega.

Sabor prihvati odobravanjem predloge predsjednika. Sjednica je dignuta, zastava na pol stiega odmah spuštena a predsjednik Campitelli priobči odmuh brzjavno talijanskemu ministru-predsjedniku Saracco u Monzu želju i zaključak sabora.

Slijedeća sjednica uređena je za srednje dne 1. avgusta u isti sat.

Vatra. Noćas o ponoći od 2. na 3. tek. pojavi se veliki požar u Ližnjantu. Vatra u jedan mah zahvatila tri kuće braće Josipa, Mate i Jakova Vojnića. Josipova i Matina sasvim izgoriše, sa liranom i pokutivom, tu se ni kokoš ne spasi, jedva okućani goli izbjegose vatru.

Onu Jakovljevu pravim junacstvom i velikom pogibelju obranile od požara vješti Ližnjanci, presjekov krov, koji ju spajaše sa onim dvima. Obe izgorjele kuće jesu osigurane.

Groznja topolina. Sa svih krajeva Europe dolaze vesti o groznoj topolini, koja već elo vlađa preko 20 dana uz neznačne iznimke. U primorskih gradovima postala je ta vrućina upravo nesnosnom. Čovjek nenadje mira ni u kući ni na polju, ni po danu ni po noći. Radi silnje zuge nastraldo je u mnogim gradovima mnogo osoba i to od sunčanog uilarca. U Parizu primjerice broje već na stotine osoba, koje je usmratio sunčani udarac. Preporuča se daktore svakomu, koji radi vani, da izbjegava koliko je moguće sunčane zrake. Za siromašne radnike i seljake je doduše vrlo težko izbjegći sunčanoj žegi, ali gdje neima druge pomoći, tamo neka se radi po noći ili ranu u zoru a po najvećoj žegi neka se počiva.

U mnogih gradovima neima više dostatne vode, a biti će tako i po sellu, gdje će trpliti narod i blago. Molimo Boga, da nam posalje blagu kišu i da nas rieši nesnosne vrućine.

Školsko izvjeće o učiteljištu u Kopru. U talijanskim novinam čitamo, da je izšlo godišnje školsko izvjeće od e. kr. učiteljištu u Kopru, sastavljeno očarvanjem g. Markelja. Izvjeće da sadržaje poviest koparskog učiteljišta povodom 25 godišnjice toga zavoda. Sa uzgojem učitelja u Istri započelo se god. 1870. u Rovinju. Tuj bijaše one godine 7 kandidata, od kojih odstupiše 2 već u I. tečaju, i tako ih osta 5 u svu tri tečaja. Radi nastašice djaka zatvario učiteljište u Rovinju 1872. a dne 2. januara 1873. olvoriše drugo učiteljište u Kopru. Na ovom zavodu položilo je tečjem 25 godina izpit zrielosti dobrim uspjehom 533 djaka, i to: 238 Slovenaca, 174 Talijana, 71 Hrvata i 59 privatista. Kandidati učiteljištva učili su od države podporu u iznosu od 391.021 K. Izpit o sposobljenja položilo je na tom zavodu 511 učitelja, 369 uči-

teljica za pučke škole; 24 učitelja i 36 učiteljica za gradjanske škole.

Izvjeće donosi imenik svih kandidata, koji su tečajem 25 godina položili izpit zrielosti.

Netom minule školske godine položio je u svemu izpit zrelosti 25 djaka; od tih 12 Slovenaca, 11 Talijana i 2 Hrvata, i to gg. Josip Blašić i Ante Flego.

Molitvenik. „Otiče budu volja troja“ za hrvatski put osobito u Istru, dobiva se kod Bratovčine hrvatskih ljudi u Istri u Kastvu. Imade još oko sedam tisuća iziskava na prodaju. Ciena je molitvenik različita: prema finoci veza, imade ih po 1, 2, 2.20, 2.40, 3, 3.20, 3.60 i po 5 K. Tko bi želio naručiti taj molitvenik, neka se obrati na predsjedništvo rečene bratovčine u Kastvu. Knjige salju se pouzećem ili ako se novac unaprijed posalje. Umoljava se ujedno p. n. gg. svećenike, učitelje i sve rođoljube, da uznastoči više raširiti ovaj obljebljeni molitvenik među ukupom.

Za Bratovčinu hrvatskih ljudi u Istri u Kastvu.

Mijo Laginja žup-dekan i predsjednik.

,,Cvijeće srea Isusova“. U Krku, Tisik i naklada tiskare „Kurikla“. Ciena 1 primjerak 70 hel., 10 primjeraka po starine prosti, kod naručile od 100 primjeraka po 60 h. primjerak.

Darovaše podružnici sv. Cir. i Metoda u Veprincu. Č. g. Barbić Mihal kapelan K 5, g. Početić Josip posjednik K 5. Među rođoljubima iz Poljana-Veprince na blagdan naših apostola sv. Cir. i Met. za stolom u Iki kod Mateša, sakupio, g. učitelj Stiglić, na korist naše podružnice K 16. V. ĉ. g. Ellner-Barbić, mjesto brzogova k promociji dr. Lj. Ćikoviću K 2. U veselom družtu u Veprincu darovali g. T. pl. Sladović i Žiga Pinter K 2.

Talijanska demonstracija protiv vojnici u Trstu. U ponedjeljak dne 30. lipnja vratilo se nekoliko satnija sa glazbom na čelu sa vojnim vježba iz cava u grad Trstu.

Proljeće čete okolo dobito poznate kavane „Volti di Chiozza“ gdje se sakupljuj talijanski radikalci, demonstriralo se je više i straže vojničto i glazbu, što je udarala (nebijaje im pravo radi smrti kralja Umberta). Odmah priskociše redari, koji su imali doista posla prije nego li im je poslo za rukom umiriti težko uvrijeđenog gospodu.

Pravom pita talijanski „Eduin“, da li bijaše kod tih demonstranta silnije čuство sućuti do pokojnoga, ili čuство mjeđu austrijskih vojnika.

Mi držimo, da je one posljednje, ali zbog toga neka se češće čar, koga svrbi.

Iz drugih krajeva:

Zaruci se nadvojvoda. Dne 28. 1. m. prihodio je službeni list brčke vlaste zaruke nadvojvode Petra Ferdinanda sa Marijom Kristinom, princesom burbonsko-sicilijanskom.

Današnjem broju prilažemo opis slike: „Sabor kralja Tomislava“, držan u Spletru god. 225.

Mi smo surve u jednom od posljednjih brojeva o slici progovorili, a danas ne možemo ino, već da sliku što topije preporučimo, jer služi na čest slikarskoj umjetnosti, pa nebi pojedinaca a naoseb družtva imalo biti, koja nebi njome počitici svoje prostorije.

Ciena slike je zajedno sa okvirom 27 forintu uz gotov novac, a 30 for. uz mjesecnu otpлатu.

Zabrinuti roditelji za svoju djece. Kako je poznato, nalazi se u Kini e. i. k. ratni brod „Zenta“, na kojem se nalaze naši junaci momci iz Dalmacije. Hrvatski Primorja i Istre. Jedan dio te momčadi bio se je uputio sa engleskim admiralom Seymour-om put Pekinga, da tamо oslobođe ludja poslanstva. Seymour se je

